

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Octava Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Confidera III. An & quomodo has conditiones obser-
uaveris hactenus, & deinceps observare velis. Colloquium
ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum te impediverit, quò mi-
nus vocem superiorum, atque adeò ipsius etiam Dei minùs
promptè audires? an non ea ipsa reperies impedimenta,
quæ aurem corporalem à vocibus distinctè audiendis impe-
diunt? an non 1. obstitit, quòd Organum fuerit destructum,
scilicet auris mentis, id est, intellectus, dum non credidit
firmiter, superiorem referre Personam ipsius Dei? an non 2.
obstitit, quòd auris, digito, id est, carnalibus desiderijs, aut
ceterà, id est fluxis voluptatibus obscurata sit? an non 3. ob-
stitit, strepitus curarum persuadens, te minùs sufficientem esse
ad tam multa simul imperia superiorum exequenda? an
non 4. obstitit tumultus hominum, quorum sinistra de te ju-
dicia, murmuràque te à veloci eorum, quæ imperantur, exe-
cutione impedivit?

Confidera II. Si ij, qui difficultatem in sensationibus au-
ditas exercendis nacti, nulli operæ sumptuque parcunt, ut
pristinam in audiendo facilitatem recuperent, quantò prom-
ptius tu supra dicta impedimenta removere debeas, ut facul-
tatem audiendi spiritualem id est, promptitudinem in obe-
diendo tibi, alijsque tam utilem ac necessariam recuperes?

Confidera III. Quomodo deinceps dicta impedimenta
removere. Et eam in obediendo celeritatem procurare ve-
lis, ut jurè de te obedientia, illud Sponsæ Cant. 2. usurpare
possit: *Similis est Dilectus meus caprea, hinnuloque cervo-
rum*: Colloq. ad Christum.

Pro octava Die.

MEDITATIO I.

DE HUMILITATE RELIGIOSI, VEL
SACERDOTIS.

TESSERA. Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde,
& invenietis requiem animabus vestris. Math. 11.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat vera Humilitas Religiosae vel Sacerdotis, scilicet in hoc, ut verè seipsum despiciat, & ab alijs quoque despici optet, ac gaudeat.

Confidera II. Quid sit verè se despiciere, scilicet omni bono indignum, & omni malo dignum iudicare, unde sequitur, ut, quoties laudaris, honoraris, aestimaris, aut amaris, non modò non gaudere, sed potius tristari & indignari debeas, eò quòd tanta dona indigno collata sint; eò contra verò, si contemneris, vituperaris, illuderis, aut odio habearis, perinde te lætari oporteat, sicut gaudere soles, si videris, cum qui sceleribus suis plurimos graviter offendit, condigna poenis affici.

Confidera III. Quàm longè tu etiamnum ab his ab hac humilitate, utpote qui omne, quod contemptum tui redollet, tantopere averfaris, nec sine insigni animi rancore suscipere consueveris. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quanta motiva unde quaque se tibi offerant, ad insignem profectum in hac virtute faciendum; si enim in supra convertas, reperies per nullam virtutem æquè DEUM glorificari, ut adeò meritò quidam dixerit, Deum & honorem habere se, sicut quantitas discreta, & continua se habent, eò quòd tantum adjiciatur Dei Gloriæ, quantum hominibus ipsius aestimatione demitur, sicut quantitas discreta in tantum crescit, quantum continua diminuitur. Si infra te convertas, Infernum & Purgatorium non facilius evades, quam humilitate, cum ipse Christus pronuntiaverit, humiles requiem inventuros animabus suis; sed nec diabolus facilius vinces, quam humilitate, sicut scilicet Antheus vicit Heronem, dum in terram se prostravit. Si te extrà convertas, reperies omnes te meliores esse, cum de nullo probare possis, eum esse graviorem peccatorem, quam tu sis, adeoque omnes præsumere bonos, te verò solum aestimare debeas malum & peccatorem; si tandem te intrà convertas, nihil æquè reperies aptum ad divinam tibi liberalitatem ac benevolentiam demerendam, cum Deus perinde ac natura non peccat

tur vacuum, atque adeo tantò copiosius te suis donis repleturus sit, quantò plenius te ipsum ab omni æstimatione, aliisque ejusmodi vanitatibus evacuabis.

Considera II. Quàm magna sit Dei Clementia ac bonitas, quæ huic exercitio annihilationis, & contemptus tui, quem propter solam vilitatem tuam jure meritissimo subire debuisses, tam ampla præmia constituerit, quibus te ad dictum contemptum æquo animo ferendum alliceret, an non insignem illius Medici charitatem esse diceres, qui ut ægrum ad sumendas, quas parârat, medicinas illiceret, ultrò ei largissima dona, favorésque in præmium arrepti pharmaci sponderet?

Considera III. Quanta ex adverso fuerit tua superbia, & ingratitude, qui, cum videres, Dominum tuum etiam ad mortem usque humiliatum esse, ausus tamè sis, hominum favorem ac æstimationem tam ambitiosè appetere, & quidquid ad tui depressionem conducere poterat, tam studiosè amoliri? Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum medijs uti deinceps velis, ad insignem quendam tui contemptum animo tuo ingenerandum; equidem tria non parùm tibi ad finem hunc proficua futura credo. Primum est, si sæpè aspicias in authorem fidei, & consummatorem Jesum Christum, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta, &c. tum enim ultrò exclamabis: *Non est discipulus supra Magistrum, nec servus major Domino suo. absit mihi gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi &c.* Secundum est, ut frequenter tuas miseras & turpitudinem volvas, percuttendo omnes corporis, animique potentias, occasionem contemptus undique sese offerentem, promptè arripiendo. Tertium est, ut cum alijs longè melioribus frequenter te compares, tam quoad externa, quàm interna dona, sic enim haud difficulter in illas S. Antonij voces erumpes: *Vidi Monachos, & non sum ego Monachus.*

Considera II. Quàm efficacia sint hæc media, quàmque facilis, & jucunda eorum praxis tibi sit futura, si commoda.

quæ finis, ad quem ea tendunt, obtentus, tibi promittit, et curatius perpendas.

Confidera III. Quomodo deinceps opere ipso ea mediâ adhibere, illudque tibi Thomæ de Kempis assiduo occurrere velis: *Non reputes te aliquid profecisse, donec omnibus inferioriorem esse te sentias.* Colloquium ad Christum, &c.

Pro octava Die.

MEDITATIO II.

DE PATIENTIA RELIGIOSI VEL
SACERDOTIS.

Punctum I.

Confidera I. In quo consistat Patientia veri Religiosi, vel Sacerdotis, nimirum in hoc, ut, quidquid, sive corporis, sive animo molestum evenerit, id omne patienter, libenter, atque hilariter sustineat.

Confidera II. Fontes, ex quibus multiplex patiendi materia profluere solet in Religione; eos percommode P. Balthasar Alvarez (ut in vita ejus c. 10. refertur) aperuit, dum dixit: quinque ejusmodi fontes reperiri, quorum primus est, ferre patienter temporis injurias, puta frigus, tonitrua, ventos &c. Secundus est, ferre patienter molestias corporis, puta morbos, tristitiam, famem, somnum, &c. Tertius est, ferre patienter aliorum mores nobis contrarios valde. Quartus est, ferre ignominias, contemptus, & detrimenta, quæ nobis eveniunt ex eo, quod alij, qui nos sive ob sanguinem, sive ob Religionem contingunt, talia patientur, & hujusmodi contemptus dicebat P. Balthasar esse pulpæ bolum, absque ullo osse. eò quod à propria culpa sint liberi. Quintus est, ferre afflictiones spiritûs, in rebus divini obsequij, quæ magnam afferunt pœnam, quales sunt ariditates, distractiones, scrupuli &c. ad quem fontem etiam revocantur probationes, quæ à Magistris spiritûs fiunt.

Confidera III. Quàm parùm tu hæctenus ex his fontibus degustaveris, & quomodo vel deinceps ad eosdem frequentius accedere, avidiùsque oblatam inde patiendi materiam haurire velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quod, & quàm efficacia habeas motiva ad patientiam toto animi conatu amplectendam, siue Dei tribulationes inmittentis amorem (cujus indicium certissimum aduersa plerumque judicantur) siue Christi & SS. tot tantâque patientium exemplum; siue præmiorum, quæ promissa sunt patientibus, magnitudinem, siue pœnarum quas in inferno aut purgatorio alioqui justissimè subire debuisses, gravitatem; siue denique solatorum, quæ in medijs etiam passionibus offeruntur (uti expertus est S. Paulus, dicens: *Repletus sum consolatione, superabundo gaudio in omni tribulatione nostra*) copiam & suavitatem attendas.

Confidera II. Cùm omnes homines oporteat per multas tribulationes introire in regnum Dei, an non ipsa prudentia sua deat, ut ex necessitate virtutem facias, & quod patiendum est, libenti, hilarique animo feras, sicque Deo & tibi incredibile gaudium, meritumque concilies, quàm ut per impatientiam gravius tibi crucis tuæ onus facias, meritum perdas, & pœnam, si non inferni, certè purgatorij gravissimam meraris?

Confidera III. Quomodo vel nunc cum Christo crucem suscipere, eamque in mortem usque constanter sequi velis. Colloquium ad B. V. dolorosam.

Punctum III.

Confidera I. Quæ media tibi præcipuè conducere possint, ad conceptum patientiæ exercendæ propositum efficaciter exequendum. Tria præ cæteris elige. Primum est, *Passio Christi frequenter cogitata*, nam teste S. Gregotio, *nihil adeo grave est, quod non aequanimiter toleretur, si Christi passio ad memoriam reducatur*. Hinc & Christus ipse cui-dam Personæ valde afflictæ non suavitè aliud medium, nisi ut surgeret, & vulnera ejus meditaretur; Certe S. Augustinus ultro passus est, non ullum efficacius in aduersis medium se invenisse, quàm vulnera & sanguinem Christi. Secundum est, *magnitudo præmij* crebrius menti objecta; nam & ipse Christus proposito sibi gaudio sustinuit crucem; neque difficile videbitur, per momentam cruciari, ut æternum dele-
eteris.

Aeris. Tertium est, exemplum mundanorum hominum gravissima quæque, sive ex morbo, sive ex persecutione, sive paupertate, sive ex servitute necessaria patientium. Dic ergo: Potuerunt isti & istæ, & tu non poteris? illi ex necessitate, sine spe tanti præmij, cum auxilijs ordinarijs, tantam fortiter ferunt, & tu ex virtute, tanta spe excitatus, tantis auxilijs & solatijs præventus & roboratus eadem ferre non possis?

Considera II. Quàm apta sint hæc media, ad patienti desiderium provocandum, quàmque frequentibus jam experientijs eorum efficacia in Martyribus, alijsque abundè confirmata.

Considera III. Quomodo tu deinceps in particularibus casibus ea adhibere velis. Colloq. ad Christum passum, illud cum S. Bernardo usurpando; *Sequar te quocunque ieris, mihi tolli non poteris, cum mecum cor abstuleris, Jesulam nostri generis.*

Pro octava Die.

CONSIDERATIO

DE RENOVATIONE SPIRITVS.

Punctum I.

Examina te 1. An semel saltem in anno solenniore aliquam renovationem Spiritus instituas, præteritæ vitæ criminosa per confessionem generalem detestando atque delendo, nova melioris vitæ proposita concipiendo, variâque eum in finem mediâ excogitando:

Examina te 2. An etiam singulis mensibus certum aliquod tempus, v. g. medium aut integrum diem simili renovationi impendas, inquirendo, quæ beneficia spiritualia accepisti, ut debitas pro ijs gratias agas; quæ peccata deliberatè admiseris, ut illa deleas, & in futurum cavere statuas, radicorum inquisita, & sublatâ: quæ proposita ex olim conceptis diligenter vel negligenter executus fueris, ut ea vel renoves, vel confirmes, quæ lucra in spirituali negotiatione feceris, ut vel ad jacturam resarciendam exiteris, vel de successu gaudens ad ampliorem industriam adhibendam inciparis

Examina te 3. An singulis hebdomadis horam unam, aut dimidiam certè huic renovationi tribuas, discutiendo, an nullum eorum operum, quæ tibi præcepta erant, omiseris? an & super qua materia, & quo cum fructu Examen particulare feceris? an & quid tibi in perfectionis studio maxime nocuerit? an & quantum amore Dei passus? an & quid tibi solatium, vel tristitiam ex operibus hujus hebdomadæ maxime crearet, si modo ad iudicium vocandus esses.

Examina te 4. An singulis diebus etiam qualrantem saltem eidem renovationi impendas, excutiendo temetipsum, & inquirendo, an & quod peccatum commiseris? quâ diligentia quodvis opus perfeceris? quam intentionem actionibus tuis præfixeris? quas tentationes aut motus inordinatos expertus fueris?

Examina te 5. An singulis etiam horis, vel certè post potiores actiones renovationi eidem tempusculum aliquod concedas, inquirendo breviter, an actionem talem *purè* (id est, cum bona intentione) *intensè* (id est, cum debito fervore & diligentia) & *constanter* (id est, difficultati nulli cedendo) peregeris?

Punctum II.

Perpende motiva, propter quæ dictas renovationes magno animo suscipere, & absolvere debeas.

Primum est, quia Dei amor & beneplacitum id requirit; si enim sponsæ hujus mundi tantam curam adhibent in corpore ornando, & quasi renovando, ut sponso mortali placeant, quid tu non facies, ut Dei immortalis amorem & beneplacitum tibi reconcilies?

Secundum est, quia dignitas animæ id exigit, si enim corporis vires toties per cibum, potum, somnum, balnea, Medicinas &c. restaurantur, cur non potior cura ipsius animæ habeatur?

Tertium est, quia fructus ex talibus renovationibus spectatus id meretur; nihil enim, sive ad peccata vitanda, sive ad virtutes plantandas, sive ad magna quæque opera præstanda; sive ad merita augenda, sive ad perseverantiam in vocatione obtinendam, aptius est, quàm frequens spiritus renovatio; hinc tam multi Patres spirituales suaserunt, ut

Religio.

Religiosus persuadeat sibi quotidie, se eo primùm die incipere.

Quartum est, quia vires dæmonis nihil adeò infringit, & fraudes illius eludit, ac ista renovatio; neque enim lateo diu possunt insidiae, ubi tanta Vigilantia reperitur; neque ullum magis timendum est praelium, quam quod cum excruciatu restaurato suscipitur.

Punctum III.

Perpende, quæ media adhibere debeas ad fructum exiti renovatione reportandum Tria suadeo.

Primum est, ut tantam de illius necessitate & utilitate estimationem concipias, ut per nullum negotium ab ea impediri te sinas; aut certè, si præfixo tempore eam institueris non potes, quam primùm occasio dabitur, eam suscipias.

Secundum est, ut executionis, quam in ejusmodi renovatione decernes, substantiam ad pauca quædam, sed fundamentalia capita reduces, ne animus multitudine decretorum obtutus, minùs aptus fiat ad eorum executionem urgendam.

Tertium est, ut in curandis vitijs, virtutibusque plantandis, compendiosiore, solidiorèmq; viam teneas. Quod facies, si vitiorum radices inquirere, & excindere studeas, virtutibus verò illas præcipuè seligas, quæ velut fundamentum ad reliquas supponuntur, ut sunt charitas, devotio, humilitas, obedientia, patientia &c.

Pro VIII. Die.

MEDITATIO III.

DE PERSEVERANTIA RELIGIOSI, VEL SACERDOTIS.

Punctum I.

CONSIDERA I. Quàm necessaria sit hæc Virtus Religiosi vel Sacerdoti, cum ipse Christus satis disertè pronuntiaverit: *Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retrorsum aptus est regno DEI. Luc. 9.* Clariùs autem adhuc Marth. 10. dum dixit: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Hinc rectè S. Hieronymus, *Non quaruntur, inquit, Christiani*

Christianis (quantò minùs in Religiosis & Sacerdotibus) *inuisa, sed finis, & perseverantia.* quia scilicet *frustra & licet currit* (ut bene S. Gregorius notavit) *qui prius, quam ad metam Senerit, deficit.*

Considera II. Si, quantò pluribus, pretiosioribusque meritis est onusta navis, tantò magis sollicitus est Navarchus, ne in portu naufragium faciat; quantam curam perseverantiæ habere debeat Religiosus, ne tot annorum merita amplissimo facto in fine Vitæ naufragio amittat.

Considera III. Cùm S. Bernardus in quadam Epistola dicat, Diabolum soli perseverantiæ invidere, quam solam novit à Domino coronari, quantum ille conatum sit adhibiturus, ut hanc tibi virtutem eripiat, quâsq; adeò tu vicissim industrias adhibere debeas, ne tam necessarij doni ac virtutis jacturam facias. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera II. Quæ maximè media conducant ad perseverantiæ donum obtinendum, tria præcipuè suadeo; Primum est constans cultus Christi passî, B. V. & SS. Patronorum; quia de B. V. S. Bernardus dixit: *Sicut à te aversus & despectus necesse est, quòd pereat, ita ad te conversus, & à te respectus impossibile est, quòd pereat.* Secundum est misericordia erga defunctos; quia S. Hieronymus intrepidè dicere ausus est: *Nunquam meminî me legisse, mala morte defunctum esse, qui libenter opera charitatis exercuit; habet enim multos intercessores; & impossibile est, multorum preces non exaudiri.* Tertium est, frequens renovatio spiritûs, singulis annis, mensibus, hebdomadis, imò etiam diebus singulis saltem in examine peracta, vix enim fieri poterit, ut in via deficiat, qui vires suas per dictam renovationem utiliter, ut suppono, toties renovarit.

Considera II. Quàm facilia juxta ac efficacia sint hæc media, quàmque, quòd multò magis de Christo dici poterit, Sanctis verò cum proportione accommodari; adeò meritò illud servorum dictum ad Naaman Dominum tibi applicare possis, & dicere: *Si rem grandem tibi præcepisset Deus (ad perseverantiæ donum obtinendum) certè facere debuera.*

quan-

quandò magis, quando tam facilia, sua viâque media tibi prescripsit, ea detrectare non debes?

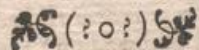
Considera III. Quomodo deinceps hæc media in praxin deducere, & cum S. Paulo cursum consummare, fidemque servare velis, ut repositam justitiæ coronam suo tempore accipias. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus potissimum insidijs & artibus Dæmon conetur perseverantiæ virtutem eripere; Tria præcipuè capita invenies, quæ non parùm perseverantiæ sunt inimica. Primum est, nimia de se, suaque sanctitate æstimatio; quo certè vicio non paucos subegit diabolus, & in interitum præcipitavit. Secundum est, negligentia in minoribus peccatis cavendis, & initijs tentationum suppressendis; Unde, qui spernit modica ista, paulatim decidit in ruinam. Tertium est, consideratio anxia superstitum laborum, unde tædium inchoatæ vitæ, & tandem omnino reditus ad mundanas delicias oritur.

Considera II. Quibus remedijs triplici huic Dæmoni astui, conatuque occurrere velis, videlicet primò concipiendo salutarem timorem, juxta illud Apostoli monitum: *quæstat, videat, ne cadat.* Hinc S. Bernardus l. 5. super Cant. *In veritate, inquit, didici, nihil aequè efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam, quam in omni tempore coram DEO inveniaris, non altum sapere, sed timere;* deinde firmissimum concipiendo propositum, etiam minima peccata sedulò devitandi, principijsque tentationum obstandi, ne serò medicina pareatur. Tandem de die in diem vivendo, illudque Poëtæ assiduò volvendo: *Omnes crede diem tibi diluxisse supremum.* Aut certè illud Christi: *Vigilate, quia nescitis diem, neque horam,*

Considera III. An & quomodo hæc remedia tu hætenus adhibueris, aut certè adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum &c.

Pro IX. Die Meditatio Unica.

DE GRATIARVM ACTIONE.

Pro felici Exercitiorum successu.

Punctum I.

Confid. I. Quanta beneficia tibi Christus in his exercitijs contulerit, ea ad tria potissimum genera revocari posse, deprehendes, videlicet ad illustrationes; bona proposita, & consolationes.

Confidera II. Quam magni aestimanda sint hæc beneficia; hanc magnitudinem ex triplici capite aestimare poteris, nimirum 1. *Ex dignitate & affectu conferentis*, qui cum nullius egeat, tanto tamen amore ac desiderio salutem tuam per hæc proposita, & illustrationes procurare dignatus est, quasi ingens aliquod commodum ex tua emendatione sperare possit. Deinde *ex indignitate accipientis*, cum enim toties jam exercitia feceris, aut alias ejusmodi illustrationes, ac proposita à Deo acceperis, nec tamen speratum inde fructum retuleris, an non meritis esses, nullum deinceps beneficium amplius accipere? an non ergo vel ex hoc capite summè aestimanda est Christi in te liberalitas, quòd post tantam ingratitude tuam, post toties neglecta à te saluberrima illius consilia, denuò te ad suum colloquium admittere, novisq; adhortationibus ad frugem reducere sit conatus?

Denique ex fine, ad quem directa sunt beneficia ista, scilicet, ut fieres vir secundum cor Dei, ut perfectam cum Deo unionem, atque aded cum hac omnia bona, summamq; quæ in hac vita haberi potest, felicitatem consequeris.

Confidera III. Si ijs, qui consilia ad opes temporales augendas ad dignitates obtinendas, ad vitam corporis tueandam &c. suppeditant, tam amplæ gratiæ, præmiæque exhiberi solent, quantas tu gratias Christo debeas pro hisce beneficijs, consilijsque ad opes immortales comparandas, ad summum, qui optari potest ab homine, veri servi & amici Dei honorem obtinendum, & tandem ad ipsam animæ beatitudinem tam in hac, quam in altera vita certius & abundantius possidendam ordinatis. Colloq. ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Triplicem à te gratiarum actionem exigì, videlicet cogitatione, verbo, & opere peragendam. Primam exhibebis, & dicta beneficia, ut par est, agnoscas, magnique facias,

T :

facias,

facias. Secundā præstabis, si hymnū Ambros. aut alias ejusmodi preces in agnitionē tantorū beneficiorum recites. tertiam tandē perages, si ea, quæ in his exercitijs à Deo accepti consilia, atque proposita, seriò, fidelitèrque exequaris; & hæc quidem, uti difficiliorè, longiorèmq; ita Deo quoque, præ cæteris duabus longè gratiorem esse certò tibi persuade.

Considera II. Quàm æquum sit, ut triplicem hanc gratiarum actionem Christo exhibeas, cum tu potissimum et eadem fructum referas, aliunde verò meritò timere possis, ne si denuò hæc consilia Dei, beneficiâque responsa, ille juxta judicio te ab iisdem ultrâ percipiendis excludat.

Consil. III. In quibus potissimum capitibus consistat summa eorū consiliorū & propositorū, quæ executioni mandare poteris, scilicet in hoc, ut omni rerum creaturâ amore inordinato exutus, in solo Dei beneplacito acquiescas, faciendo videlicet, quæ Deo placent, quo modo placent, & quia placent; hoc enim est esse virum secundum cor Dei. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quæ media deinceps adhibere velis, ad Justorum propositorum executionem, tria maximè suadeo. Primum est, ut tibi penitens diffidens, spem tuam totam in Dei auxilio, Beatissimæque Virginis ac SS. Patronorum, sub fragijs constituas, idcòque opera eorum sapius ad dictam executionem implores. Nam ut Thomas de Kempis l. 1. c. 19. rectè advertit. Justorum propositum in gratia Dei potius, quàm in propria sapientia pendet. Secundum est, reno-
vatio frequens propositorum, ut idem Thomas de Kempis l. c. sapienter suadet his verbis: *Omni die renovare debemus propositum nostrum, & ad fervorem nos excitare, quasi hodie primum ad conversionem venissemus, atque dicere: Adjuva me, Domine Deus, in bono proposito, & servo servitio, & da mihi nunc hodie perfectè incipere, quod nihil est, quod hætenus feci.* Tertium est, generosa tua historia, in ea maximè re, quæ te magis hætenus in perfectioris studio impedivit; tantum certè proficies, quantum vim intuleris, inquit idem author, l. 1. c. 27.

Considera II. Quàm efficacia simul & suavia sint hæc media, si paratum tibi Dei auxilium consideres.

Considera III. Quomodo ea deinceps adhibere velis. Colloq. ad Christum.